

BELGISCHE SENAAT**—
BUITENGEWONE ZITTING 1979****—
17 MEI 1979****Voorstel van wet houdende wijziging van sommige bestaande voordelen ten gunste van de minder-validen****(Ingediend door de heer Férir c.s.)****—
TOELICHTING**

Ondanks het feit dat sinds enkele jaren de wetgeving ten gunste van de minder-validen grote uitbreiding heeft genomen, en — naar de mening van sommigen althans — zelfs te ver zou gegaan zijn in haar vrijgevigheid, lijkt het verantwoord een paar detailwijzigingen voor te stellen.

Indien immers in het algemeen de wettelijke voorzieningen volstaan, dan resten er toch enkele welbepaalde situaties waar de huidige wetgeving te kort schiet.

Het onderhavige wetsvoorstel wil in een paar van deze leemten voorzien.

1. Vermindering van het BTW-tarief op automobielen voor personenvervoer voor minder-validen.

Volgens de bestaande regeling, kunnen alleen de oorlogs-invaliden en de personen die volledig blind zijn of verlamd aan de bovenste ledematen of wier bovenste ledematen geamputeerd zijn of die een gebrekkigheid van ten minste 50 pct. van de onderste ledematen aantonen, het gereduceerd BTW-tarief van 6 pct. genieten bij aankoop van een autovertuig.

Een categorie gehandicapten die met recht en reden aan deze lijst zou moeten toegevoegd worden, betreft de nierpatiënten die zich meermaals per week naar een hemodialysecentrum moeten begeven om een bloedzuivering te ondergaan. Vermits deze patiënten zo weinig mogelijk fysieke in-

SENAT DE BELGIQUE**—
SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1979****—
17 MAI 1979****Proposition de loi modifiant certains avantages actuellement prévus en faveur des handicapés****(Déposée par M. Férir et consorts)****—
DEVELOPPEMENTS**

Si la législation en faveur des handicapés a pris beaucoup d'extension depuis quelques années et si — du moins selon certains — elle a même été trop généreuse, il nous paraît cependant justifié d'y proposer quelques modifications de détail.

Dans l'ensemble, les dispositions légales se sont en effet avérées suffisantes, mais il n'en subsiste pas moins quelques situations bien précises où la législation actuelle ne donne pas satisfaction.

La présente proposition de loi vise donc à combler quelques-unes de ces lacunes.

1. Réduction, en faveur des handicapés, du taux de la TVA sur les voitures automobiles pour le transport des personnes.

Dans le régime existant, seuls les invalides de guerre, les personnes frappées de cécité complète, de paralysie des membres supérieurs ou ayant subi l'amputation de ces membres, ou encore les personnes atteintes d'une invalidité de 50 p.c. au moins, résultant d'infirmités frappant les membres inférieurs, bénéficient d'une réduction à 6 p.c. du taux de la TVA en cas d'achat d'une voiture automobile.

Il serait équitable et logique de compléter cette liste par une catégorie de handicapés, à savoir les personnes souffrant des reins qui sont obligées de se rendre plusieurs fois par semaine dans un centre d'hémodialyse pour s'y soumettre à une purification du sang. Comme ces patients doivent rédui-

spanningen mogen leveren om de toevoer van afvalproducten in het bloed te beperken, is het noodzakelijk dat zij een autovoertuig gebruiken om zich naar het dialysecentrum te begeven. Dit verplicht gebruik van een autovoertuig tengevolge van hun handicap, veroorzaakt bijkomende onkosten. Het zou maar billijk zijn als de overheid een kleine tegemoetkoming ten aanzien van deze benadeelde minder-validen zou overwegen, door ze een verminderd BTW-tarief te laten genieten bij verwerving van hun voertuig. Daartoe is het nodig het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 te wijzigen, zoals voorgesteld in artikel 1 van ons voorstel.

2. Verhoging van het gedeelte van het rust- of overlevingspensioen (en gelijkgestelde prestaties) dat na de leeftijd van 65 jaar niet in aanmerking genomen wordt om, tot bepaling van het bedrag van de aanvullende tegemoetkoming, de volledige tegemoetkoming te verminderen.

Voor de minder-validen die, ondanks hun handicap, toch nog een min of meer normale beroepsloopbaan hebben opgebouwd, betekent het bereiken van de pensioenleeftijd een dubbel inkomensverlies.

Ten eerste zal hun pensioenbedrag natuurlijk minder bedragen dan hun beroepsinkomen, maar ook hun tegemoetkoming van minder-valide wordt drastisch beperkt. Immers, de inkomstengrenzen tot waar beroepsinkomens mogen gecumuleerd worden met de volledige tegemoetkoming voor minder-validen zijn ruimer toegemeten dan diezelfde plafonds voor de cumulatie van de aanvullende tegemoetkoming (d.i. de tegemoetkoming voor invaliden boven 65 of 60 jaar) met een pensioen (of daarmee gelijkgestelde prestatie).

De wijziging die wij voorstellen heeft niet tot doel een onbeperkte cumulatie van gelijk welke inkomens met een volledige tegemoetkoming voor minder-validen te verwezenlijken.

Integendeel, wij willen alleen een grotere vrijstelling van de pensioenbedragen bekomen. Deze pensioenbedragen moeten immers gezien worden als een onaantastbaar recht voor de gegadigden. Maar anderzijds behouden de rechthebbende minder-validen ook na de pensioenleeftijd hun handicap, zodat een extra tegemoetkoming verantwoord blijft.

Het lijkt ons dus billijk de dubbele inkomensvermindering bij pensionering iets te milderen door het geïmmuniseerd gedeelte van het pensioenbedrag dat in de wet is vastgesteld, te verdubbelen (van 27 280 frank op 1 januari 1978 naar $\pm$ 53 000 frank). Deze maatregel is des te rechtvaardiger, daar de pensioenbedragen voor deze minder-validen, gezien hun beperkte mogelijkheden en carrière, uiteraard reeds ver beneden het gemiddelde liggen.

Deze maatregel wordt verwezenlijkt door artikel 2 van het voorstel.

J. FERIR.

**

re leurs efforts physiques au minimum afin de limiter l'apport de résidus dans le sang, c'est pour eux une nécessité d'utiliser un véhicule automobile pour se rendre au centre de dialyse. Cette nécessité imposée par leur handicap occasionne des frais supplémentaires. Il serait tout simplement équitable que les pouvoirs publics envisagent de venir quelque peu en aide à ces invalides défavorisés, en leur permettant de bénéficier d'un taux réduit de la TVA pour l'acquisition de leur véhicule. Mais pour cela, il faudrait modifier l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970, et c'est ce que prévoit donc l'article 1er de notre proposition.

2. Majoration de la quotité de la pension de retraite ou de survie (et des prestations y assimilées) qui, dans la fixation du taux de l'allocation complémentaire, n'est pas prise en considération après l'âge de 65 ans pour réduire l'allocation complète.

Pour les invalides qui, en dépit de leur handicap, ont pu accomplir une carrière professionnelle plus ou moins normale, l'arrivée à l'âge de la pension entraîne une double perte de revenus.

Il y a d'abord le fait que le montant de leur pension sera évidemment moins élevé que celui de leurs revenus professionnels, mais en outre, leur allocation d'invalidité sera réduite d'une manière draconienne. En effet, les plafonds jusqu'auxquels les revenus professionnels peuvent être cumulés avec l'allocation complète d'invalidité, sont supérieurs à ceux qui sont prévus pour le cumul de l'allocation complémentaire (c'est-à-dire de l'allocation accordée aux invalides de plus de 65 ou de 60 ans) avec une pension (ou une prestation y assimilée).

La modification que nous proposons n'a pas pour but de permettre un cumul illimité de n'importe quels revenus avec une allocation complète d'invalidité.

Bien au contraire, nous souhaitons simplement obtenir une immunisation plus large du montant des pensions. Celles-ci sont en effet à considérer comme un droit intangible des intéressés. Mais d'autre part, ces derniers restent handicapés après avoir atteint l'âge de la pension et, par conséquent, il se justifie de maintenir l'octroi d'une allocation complémentaire en leur faveur.

Il nous paraît donc équitable d'atténuer quelque peu la double perte de revenus résultant de la mise à la retraite en doublant la quotité de la pension dont l'immunisation est prévue par la loi (cette quotité passant alors de 27 280 francs au 1er janvier 1978 à $\pm$ 53 000 francs). Cette mesure se justifie d'autant plus que les pensions des handicapés en cause sont déjà, par la force des choses, fort inférieures à la moyenne, en raison des possibilités limitées de ces personnes en matière de carrière.

Ladite mesure fait l'objet de l'article 2 de la proposition.

**

VOORSTEL VAN WET**ARTIKEL 1**

In het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde, wordt de tabel A van de Bijlage, nr. XXII (goederen, automobiervoertuigen voor personenvervoer voor invaliden), 1, b), als volgt gewijzigd :

« b) personen die volledig blind zijn, volledig verlamd zijn aan de bovenste ledematen of wier bovenste ledematen zijn geamputeerd, en personen met een blijvende invaliditeit van ten minste 50 pct. uitsluitend te wijten aan gebrekkigheid van de onderste ledematen, alsmede personen die wegens nierinsufficiëntie, herhaalde en intensieve behandelingen in een hemodialysecentrum moeten ondergaan. »

ART. 2

In het koninklijk besluit van 17 november 1969, betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan minder-validen, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 27 december 1973, wordt het in artikel 39, § 3, bepaalde bedrag van 15 362 frank gebracht op 30 000 frank.

ART. 3

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1979.

J. FERIR.
J. NAUWELAERTS-THUES.
J. VAN DEN EYNDEN.
F. HOUBEN.

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE 1er**

Dans l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 fixant le taux de la taxe sur la valeur ajoutée, le tableau A de l'Annexe, n° XXII (biens, voitures automobiles pour invalides) est modifié comme suit :

« b) les personnes frappées de cécité complète, de paralysie entière des membres supérieurs ou ayant subi l'amputation de ces membres, et les personnes atteintes d'une invalidité permanente de 50 p.c. au moins, résultant exclusivement d'infirmités frappant les membres inférieurs, ainsi que les personnes devant subir, pour cause d'insuffisance rénale, des traitements intensifs et répétés dans un centre d'hémodialyse. »

ART. 2

Dans l'arrêté royal du 17 novembre 1969 portant règlement général relatif à l'octroi d'allocations aux handicapés, tel qu'il a été modifié par l'arrêté royal du 27 décembre 1973, le montant de 15 362 francs prévu à l'article 39, § 3, est porté à 30 000 francs.

ART. 3

La présente loi entre en vigueur au 1er janvier 1979.